

la veu de benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 10 de setembre de 2004 • Núm. 449 • Any X • 0.75 Euros

COMENCEN LES LLIGUES: El Benicarló CF s'enfrontarà al Betxi. El BFS debuta guanyant

INFORME D'AVALUACIONS
ALUMNE/A: **Jaime Mundo Alberto**
CICLE: NIVELL: D'EDUCACIÓ PRIMÀRIA. CURS: 2003-2004

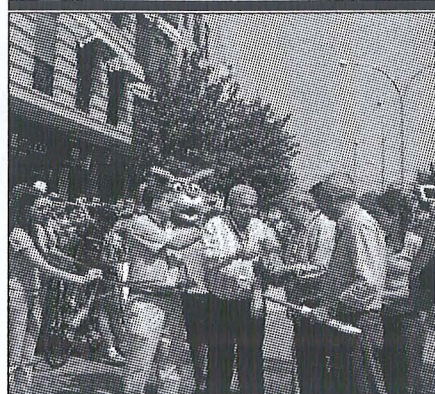
ASSIGNATURES	1a AV.	2a AV.	3a AV.	SETEMBRE
URBANISME	SUSPÉS
CULTURA	SUSPÉS
AGRICULTURA	SUSPÉS
GOVERNACIÓ	SUSPÉS
HISENDA	SUSPÉS
JOVENTUT I FESTES	SUSPÉS
AFERS SOCIALS	SUSPÉS

Recordar que els alumnes han de ser retornats, deguts a la manca de presència del proper trimestre. NM= Necessari

Un poble en estat crític

Mundo arriba a setembre amb tot suspés

La Veu analitza les diferents àrees

La Vuelta Ciclista a Espanya va arribar a Benicarló

Arrenca el camí del Caminante per la ruta Aragonesa fins Somport

449

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

EDITORIAL

La Veu de analitzarà la gestió del PP al front de les diferents àrees de gestió municipal. Comencem amb l'urbanisme

EL TEMA

El Partit Popular manté un urbanisme caòtic que hipoteca el nostre desenvolupament

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera *Veu de Benicarló* publicada

PATRIMONI

L'Ajuntament crearà un Patronat per gestionar el futur Museu del Convent de Sant Francesc i el centre cultural, que obrirà l'any 2005

ESPORTS

El Benicarló FS guanya al Muebles Caloto de Lugo en el seu debut a la Divisió d'Honor

Suspesos

De Nord a Sud i d'Est a Oest el plànol del terme de Benicarló manca de nombroses infraestructures i obres que Jaime Mundo i el Partit Popular tenen abandonades des de fa anys. Aquestes obres, necessàries per garantir el futur industrial, turístic, social i comercial de la població, no s'han abordat en cap de les legislatures que el partit conservador ha ocupat amb una majoria absoluta. A més amb l'agreujant d'haver compartit signe polític amb la Generalitat i Govern de l'Estat en molts anys. En poc o gairebé no res s'ha notat aquesta influència o coincidència de colors polítics. Ara Mundo i els seus tenen el seu partit governant a la Diputació i Generalitat però poc evidència que la tendència d'inacció vaja a canviar en els pròxims mesos.

L'alcalde i diputat Jaime Mundo arriba al mes de setembre amb la feina feta suspesa en moltes de les àrees de gestió. Especialment, i d'una manera flagrant, pel que fa a les infraestructures.

La Veu de Benicarló farà en les pròximes setmanes un anàlisi de la feina feta en els darrers anys pels membres del Partit Popular. S'assenyalaran les principals carències en les diferents àrees i els lectors podran sospesar si paga la pena mantindre uns governants com aquests. El que podran llegir no són tots els dèficits, sinó una mostra, que cal urgentment canviar.

CARXOFA: Per a tots els xiquets i xiquetes de les escoles públiques que quan els han donat solta per anar a buscar gorretes i samarretes de la carrera s'han trobat que les més xules, ja les havien copat totes els de les monges, que han pogut estar a la festa des de les nou del matí.

Cabassos i cabassos de panissoles per a l'alcalde, els regidors d'educació, governació i esports. No ha pogut planificar i gestionar pitjor la sortida de l'etapa de la Vuelta Ciclista. Uns xiquets de festa, altres a l'escola. Preguntats per la premsa, poques hores abans, no saben res. Com en tot, de jutjat de guàrdia. Una vergonya.

PANISSOLA:

Analitzem l'urbanisme del PP

De nord a Sud, suspens general. Principals punts negres assenyalats al mapa

text REDACCIÓ

1 - Passeig Litoral sud entre el Morrongo i la Ratlla del Terme, que estava l'any 2001 apunt de licitar-se i que anava a comptar amb bonics

miradors. Sense fer encara.

2- Carretera Benicarló- Peníscola. Escudats que no val de res fer el tram corresponent a Benicarló si Peníscola no la fa tampoc, el vial està encara sense desenvolupar.

3- Solució definitiva per a les inundacions de la Ratlla del Terme. No

es pot permetre que, cada vegada que cauen quatre gotes o hi ha un temporal marítim fort, la població quede incomunicada per la carretera de la costa amb Peníscola i que els veïns del carrer no puguin sortir de casa.

4- El PP es va comprometre a cana-

Un urbanisme ple de punts negres

litzar el Barranquet des de la N 340 fins la Mar i en comptes d'això ha permès la construcció d'un centre comercial sense bons accessos a una zona inundable. El Barranquet només té un pont per a creuar-lo en el terme municipal de Benicarló, el de l'Avinguda Papa Luna, que a més és incapaç d'evacuar l'aigua de grans avingudes, com va succeir al novembre de l'any passat.

5- Què passa amb el centre comercial?. Primer s'inaugura sense llicència d'obertura, amb les benediccions dels màxims dirigents provincials del PP. Després es concedeix la llicència en uns termes que encara estan per aclarir. S'obren locals sense llicència que ha de precintat la Policia Local....

6- Manca de comunicacions amb Vinaròs per la costa. La carretera de la Mar Xica és destrossada a l'hivern. Els continus temporals que afecten aquest tram de la costa trenquen diverses vegades l'any l'asfalt. Sembla que els veïns de la zona nord no mereixen que la carretera es mantinga en condicions. Costa Nord en greu perill de regressió. Fan falta ponts a la Mar Xica i Avinguda lecla per comunicar correctament el municipi amb la zona nord i salvar la Rambla de Cervera.

7- Es construeixen ponts nous a la N 340 que son fàcilment inundables. Un senyal advertint la inundabilitat és l'única solució que s'ha trobat per a solucionar el problema. Mentre, els cotxes se segueixen quedant atrapats quan plou i la partida de Sant Gregori, incòmunica.

8- Ampliació carretera fins Càlig. Promesa de cada campanya electoral i que segueix costant vides humanes.

9- Polígon Collet. Sense solució definitiva als expedients d'infraaccions urbanístics pendents en el Polígon Industrial. Solució al requeriment del SEPIVA sobre sòl industrial.

10- Rondes de circumval·lació. No se n'ha executat cap. El projecte d'ampliació de l'avinguda de les Corts Valencianes segueix dormint en algun calaix. L'avinguda Llibertat tampoc s'ha executat per complet, ni l'avinguda València. El trànsit interior de la ciutat, per tant, continua col·lapsat.

11- Il·luminació de l'Avinguda Magallanes inexistente tot i les reiterades promeses. Perillós camí fins el cementiri. Camins rurals sense senyalitzar i en mal estat de pavimentació i seguretat.

12- L'abocador de residus està a un lloc que no agrada als llauradors ni a nombrosos col·lectius per les seues afecions ambientals.

13- Estació de trens en estat patètic, sense parada trens com l'Euromed i tercermundista.

14.- Urbanització Passeig Febrer Soriano fins l'estació. Aquesta hauria de ser una de les cartes de presentació de la ciutat als turistes, perquè és el primer que es troben quan baixen del tren. No obstant això, els nostres governants deuen pensar que si està tot el poble igual, tampoc val la pena arreglar l'avinguda.

15- Barreres arquitectòniques en locals públics: L'Ajuntament (la casa de tots) és el millor exemple d'això. El Museu Arqueològic té una escala interior de cargol de

difficil accés només amb dur uns senzills tacons.

16- Proliferació de cases il·legals pel terme amb la consegüent pèrdua d'ingressos per aquest fet. Només en la partida Sanadorlí es podien haver recaptat uns bons quartos per a reinvertir en les nombroses manques del municipi.

17- Xapussa plaça Constitució. El que havia de ser el pulmó verd de la ciutat, es va convertir en un desert, amb l'agreujant d'una pavimentació que es va trencar als quatre dies d'instal·lar-se. Els 'arranjaments' són continus per evitar que la plaça es quede sense lloses. L'aparcament és només una mostra més del *nyap* que s'ha fet. Per entrar és necessari dur paraigua. Estalactites i estalagmites s'han format en el seu interior. Solar de mascletades.

18- El mobiliari urbà deixa molt a desitjar. El catàleg compta amb herències de totes les èpoques i per a tots els gustos. El manteniment del mobiliari urbà hauria de ser un dels mals de cap de l'equip de govern del PP.

19- Ningú controla les obres que es realitzen a la ciutat. Hi ha grues que sembla que han arrel·lat a l'asfalt, enmig del carrer i en hores punta de trànsit. Són les mateixes que, una vegada acaben el seu treball, ens deixen de record bonics forats a l'asfalt i de fanals i voreres destrossades, sense que ningú diga gens ni mica.

20- Per contra s'ha deixat mànega ampla als urbanitzadors per desenvolupar grans zones del terme i sense una política urbanística clara, com per exemple a la Tossa. El PAI de Povet encara està sense resoldre's, hipotecant-se d'aquesta manera nombrosos projectes pendents en la zona. Per citar només alguns exemple, el futur teatre-auditori, el recinte ferial o l'ampliació del col·legi públic Eduardo Martínez Ródenas.

21- Per a circular per molts carrers de Benicarló, es necessita tenir un tot-terreny. L'asfaltat és pèssim i els benicarlendos es veuen obligats a caminar mirant al terra si no volen ensopegar a causa de l'estat que es troben les voreres.

22- El carrer de les Moreres i l'aparcament de la futura fundació Compte-Fibla és un altra de les vergonyes del poble. En aquest cas amb l'agreujant de trobar-se al centre mateix de la població.

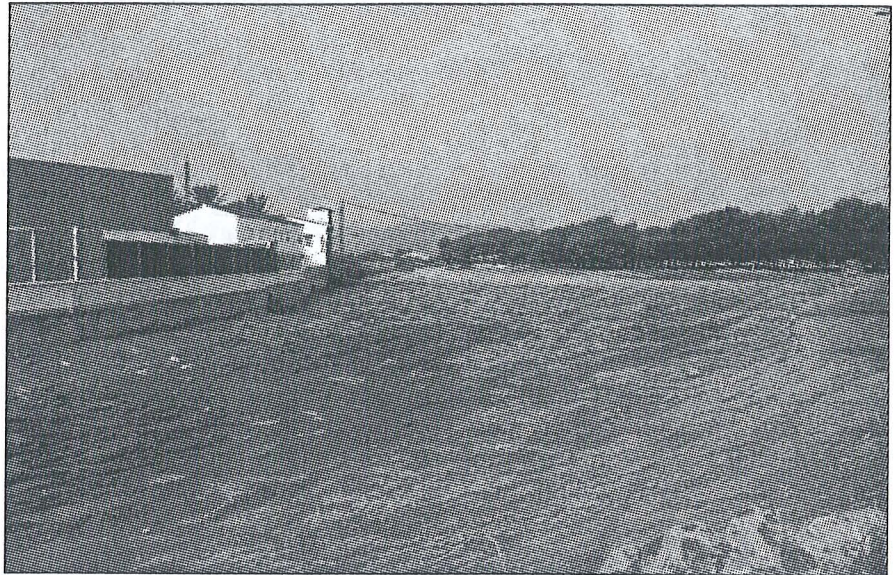
23- La zona per als vianants no es troba en bon estat de conservació. Els ensopecs per culpa de l'estat que es troba el paviment són continus. A l'estat del paviment cal sumar les nombroses barreres arquitectòniques amb les quals es troba qui passeja: pilons, bolards, cartells anunciadors de comerç, motos i cotxes sense control, i un llarg etcètera.

24- Inexistència d'una depuradora que compleixi les directives europees en la matèria de sanejament d'aigües i reaprofitament de les mateixes. Es compta amb uns suposats terrenys i està en fase de redacció des de fa dècades. Mentres, la qualitat de les aigües no és la millor i patim abocaments freqüents de fecals pel mal funcionament de la xarxa de clavegueram.

Acaba la neteja del Barranquet

text NATALIA SANZ

U La setmana passada van concloure els treballs de neteja del llit del Barranquet en el tram que discorre pel terme municipal de Benicarló. Els treballs han consistit en l'eliminació de brutícia i abocaments i la retirada de canyes i vegetació. El Barranquet, que ha quedat buit de la brutícia que tenia acumulada, queda així preparat per a la temporada de fortes pluges que se sol produir durant la tardor. El consistori benicarlano no vol que es repetisca la situació que es va viure l'any passat en el mes de novembre, quan el fort aiguat que va caure sobre Santa Magdalena de Polpís, població on neix el barranc, va arrossegar els abocaments que s'acumulaven en ell. A l'arribar a l'altura de l'avinguda del Papa Lluna a Benicarló, aquests taponaron els ulls del pont que creua el barranc i van provocar la inundació de nombrosos habitatges edificats als voltants de la

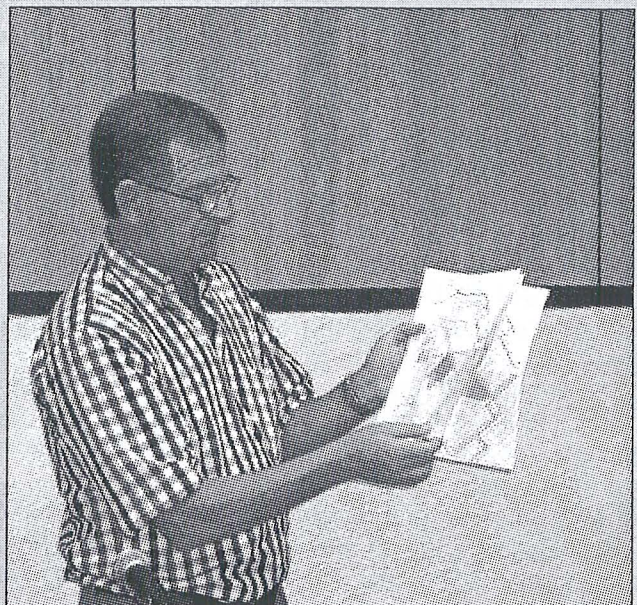
desembocadura. Amb l'eliminació d'aquest perill potencial, es pretén evitar aquesta situació de risc davant les possibles pluges torrencials tardorenques. Queda per netejar, no obstant això, el tram de la desembocadura al mar del barranc, després de superar el pont, ja que aquest no és competència de l'ajuntament de Benicarló, sinó que correspon a

Costes, que, de moment, sembla no tenir intenció d'iniciar els treballs. D'altra banda, queda també pendent la promesa canalització del Barranquet, del que es van iniciar, per part de la conselleria d'Infraestructures, els treballs dels estudis previs i de la qual no es tenen notícies de moment.

Renovaran els parcs infantils

text NATALIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló engegarà un Pla de Renovació de Parcs Infantils. Francisco Flos, regidor d'Obres i Serveis, ha detallat que els onze parcs infantils que existeixen en la ciutat seran objecte d'una profunda remodelació. L'ambiciós Pla de reforma integral, que està sent realitzat per l'empresa Hags, pretén adaptar els parcs infantils existents en la ciutat a la nova normativa existent referent a això. Flos assegura que començaran a renovar-se "durant aquest exercici". D'altra banda, Flos ha anunciat que s'instal·laran fonts per a nens en els parcs públics de la ciutat. La instal·lació experimental d'una font adaptada per a minusvàlids i nens en la plaça Constitució "ha donat molt bon resultat" assegura i en aquest sentit, el consistori ja ha adquirit dos noves que seran col·locades en parcs públics en els pròxims dies.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 448

text EL LECTOR

M'ha agradat molt l'anàlisi que fan de la greu crisi que sofreix el sector pesquer de les nostres terres. Sembla ser que, lluny d'aclarir-se, la cosa pareix cada dia més embolicada; l'altre dia mateix els mariners de la Ràpita van abocar les seues captures a la mar pel baixos preus obtinguts a la subhasta. No calia ser un eminent futuròleg per veure vindre que aviat en passaria alguna de semblant. Cada dia les barques són més i més grans, cada dia hi ha més barques, hi ha qui diu que molts mariners no han estat sempre respectuosos amb les lleis a l'hora de treballar, el gas-oil cada dia més car, la competència d'un peix d'importació (incomestible la major part de les vegades) escandalosament barat... Massa problemes tot plegat i la mare Administració que haurà de vindre i tractar de posar ordre en aquest caos.

Potser si algun responsable del sector pesquer s'haguera llegit els articles de Pere Bausà no haguérem arribat a aquest extrem. El seu cap de la secció de medi ambient m'ha impressionat fortament aquesta setmana. La seua col·laboració té l'habitual to "apocalíptic" que ens té a molts amb l'ai al cor, però aquesta vegada acaba amb un missatge d'esperança que trenca d'una manera radical amb l'assenyat i documentat contingut de l'escrit: "un altre món i una altra agricultura són possibles". Ja està bé, que aquest home em feia patir massa.

Els "exilis" de Carles Lluch em deixen sempre parat. M'adono irremeiablement que jo també sóc un exiliat que llijo una revista d'exiliats. Exiliats com "El samaruc" que, en la seua ignorància animal, no comprén encara que els polí-

tics -no tots, per suposat- no són tontos i saben què està bé i què no, però que davant la disjuntiva del vot (el poder) o la veritat (el fracàs) es decanten sempre cap a la vessant més rendible electoralment. Què tindrà això del poder ?

Fins i tot el tal Gori sembla un exiliat. Sí, home sí, les carabasses són transgèniques i les tomaques d'hivernacle. Que no volies ?

Sembla ser que tots el seus col·laboradors, senyora Garcia, se n'han anat de festes. Fins i tot Robes, que sempre parla d'assumptes "seriosos" ha anat al ball. Llàstima però que sempre li passen coses; en comptes de xalar-se'n amb les orquestres i els solistes, es va entretenir l'home en coses sense importància com ara els hiperbòlics preus del bar... De tota manera, el darrer paràgraf, en què anuncia l'inici del nou curs polític, ens promet una tardor calenta en les seues columnes. També es queixa el senyor Soto de les clavades que li van pegar la primera nit de festes i de com s'apodera el vandalisme de la nostra ciutat a partir de segons quines hores; el to irònic d'aquest escrit no deixa de ser un amarg retrat de Benicarló.

Dures i colpidores les declaracions del senyor José Luis Salvador tot demanant la dimissió del regidor i del president de la comissió de festes. La reacció de Pp Ximo en roda de premsa posterior no va ser encertada. Personalment tinc certa debilitat per aquest regidor, em sembla un bon xic que fa tot el que pot, però aquesta vegada va posar la pota i va demostrar que té el tacte allà on l'esquena canvia de nom. En comptes de reconèixer el seu error -ho va fer- i dir que procurarien millorar per a una altra vegada -també ho va fer- i prou, va i engega que es miraria a vore si els de la Colla de Gegants havien incomplet el seu conveni amb

l'Ajuntament en no acompanyar els xiquets a l'acte del farolets de meló de moro. Aqueixa, l'amenaça, no és una manera de tractar la gent, així no es pot parlar a una de les entitats més dinàmiques i nostrades de Benicarló. Que algú li pegue un calbot a Pp Ximo i el faça rectificar. Només faltaria que també a ell se li pujaren els fumets.

El tractament que li donen, senyora Garcia meua, als esdeveniments taurins de festes em sembla poc adequat. No n'entenc massa d'això dels bous de carrer, però a tot el món li sento dir que enguany han estat millor que mai, que s'han complert tots els horaris, que els bous han estat més valents que cap any i que l'organització ha estat perfecta. I vostés, què és l'únic que diuen ? Doncs que s'ha mort un bou i algú ha presentat una denúncia o una demanda. I això que el banyut la va palmar -segons diu el menescal- per un atac i no per cap tipus de maltractament. Què haguera passat si ací els pegaren als animals com veiem que ho fan tots els dies per Canal 9 a Sogorb ?

Quines ganes tinc que vinga "El caminante"...

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

Qui posa els accents als títols de les col·laboracions ?

Un Patronat per la gestió del Museu

text NATALIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló crearà un patronat per a gestionar el futur Museu del Convent de Sant Francesc. El centre cultural té previst obrir les seves portes "al juny del 2005" segons ha anunciat Francisco Flos, regidor de Cultura, amb una exposició sobre la Història del Convent. Alhora s'obrirà el taller "Jove arqueòleg", que estarà emplaçat en el departament de Restauració amb el qual contarà el complex cultural i que anirà encaminat que els visitants més joves "puguin fer pràctiques de restauració".

Flos ha explicat que la Comisió de Cultura ja ha aprovat la convocatòria encaminada a la contractació de dos tècnics destinats a engegar el complex. L'edil de Cultura ha assenyalat que ambdues places es cobriran de moment mitjançant una contractació temporal i que "ells seran els encarregats de començar a contactar amb les empreses interessades a formar part del Patronat del

Museu". El Museu contarà amb un Arxiu Històric i un Centre de Documentació, que estaran enclavats en la segona planta de l'edifici.

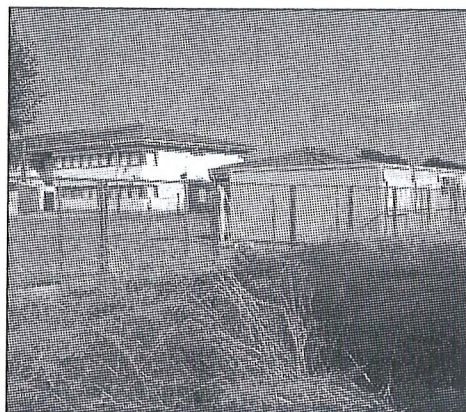
D'altra banda, ha explicat que quan es restaure la Capella del Convent, aquesta acollirà actes culturals de diversa índole. Flos assegura que "serà una despesa important per a la ciutat, però és l'obra emblemàtica i cultural que li fa falta a Benicarló". Aquesta infraestructura cultural es veurà acompanyada del nou teatre-auditori que es construirà en la ciutat. El projecte està sent redactat amb l'assessorament de l'actor Ximo

Solano, nascut a Benicarló i amb gran experiència teatral.

Flos ha explicat que Solano ha aportat els seus coneixements sobre les necessitats que una companyia té a l'hora de muntar un espectacle en un teatre. A més, la setmana pròxima representants del consistori es reuniran amb una empresa de Barcelona amb experiència en aquest tipus de construccions per a exposar-los l'esbós i recaptar la seva opinió. "Així ja podrem definir exactament el que volem". D'altra banda, Flos s'ha referit a l'emplaçament que tindrà el nou teatre i ha assenyalat que la partida Povec continua sent el lloc elegit en principi per a la seva ubicació, encara que caldrà esperar que es resolgui el PAI que hi ha plantejat en la zona per a conèixer els terrenys que corresponen a l'ajuntament "i acabar de perfilar les característiques de l'edifici.

Obres als col·legis

L'ampliació del Col·legi públic Eduardo Martínez Ródenas de Benicarló està més prop de convertir-se en una realitat. El consistori ja ha començat a asfaltar els terrenys on anirà situat, a l'espera que la Conselleria de Cultura licite les obres segons el projecte que s'ha redactat pels serveis tècnics del municipi. Francisco Flos, regidor de Cultura, ha indicat que "les obres començaran com més aviat" ja que des de la mateixa conselleria s'ha transmès l'interès per que aquestes comencen com més aviat, atenent a la necessitat de creació de places escolars que existeix en la ciutat a causa del

augment de la població. De moment, no obstant això, els alumnes deurán començar el curs en els barracons que s'han ins-

tal·lat en el pati del col·legi. D'altra banda, l'edil de Cultura ha explicat que la Brigada d'Obres i Serveis ha estat treballant en la reparació de les instal·lacions escolars municipals. En aquest sentit, s'ha realitzat el manteniment en els col·legis que ho necessitaven, mentre que el col·legi Francesc Catalan ha estat pintat per complet. Les aules i instal·lacions es troben així a punt per a acollir als alumnes, que a Benicarló iniciaran les classes un dia més tard que la resta d'alumnes del País Valencià. Aquest any tenen una excusa de pes: la Volta Ciclista a Espanya sortirà de Benicarló el pròxim dia nou de setembre, que el calendari escolar marca com la data d'inici del curs.

E.L.O. Discovery (1979)

Allò que diferencia l'estiu de la resta d'estacions, deixant de banda la calor i les mosques, és que l'estiu té cançó, cosa que de què adoleix la tardor, la primavera i, fins i tot, l'hivern. I vostés em diran: a l'hivern tenim les nades.

Sí, és cert, però no és el mateix. A Nadal escoltem invariablement les mateixes nades, siga quin siga el seu origen, mentre que la cançó de l'estiu és única i en exclusiva per l'estiu en curs. Arriba amb l'estiu i desapareix amb l'estiu.

Diguem, doncs, adéu al dragostea nuba nuba ié, que no tornarà mai més i seguirà l'inexorable camí del seu predecessor aserejé i tots els que hi van ser abans.

Qui se'n recorda del toro enamoraó de la luna, la barbacoa o el chiringuito? Ningú, no se'n recorda ningú. Tret d'aquells que, després de sofrir infinites audicions, s'han vist afectats per greus seqüeles a l'oïda interna.

I, és que no poden haver cançons estiuenques amb un mínim de decòrum musical? Doncs... clar que sí, home, clar que sí. I dels temps passats en tenim bona cosa d'exemples. Temes d'Earth Wind and Fire, Eddy Grant, Stevie Wonder o el mateix Bob Marley (el seu "Could you be loved" va fer furor l'estiu del 80) han donat honrosa rèplica als bodrios estivals de torn.

Però si un grup es va saber moure entre l'originalitat i la comercialitat, aqueix ha estat sens dubte l'Electric Light Orchestra. Quants dels seus temes no

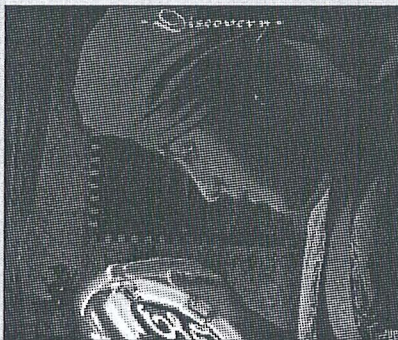
han aprofitat per a animar els estius al llarg de la seua dilatada carrera? Des que Jeff Lyne va desbancar Roy Wood al grup The Move per a formar la seua ELO a finals de 1971, va aconseguir unir la darrera tecnologia electrònica i el classicisme de violins i violoncels. Malgrat tot, no és pot que foren els precursors del rock simfònic (ja estava inventat), però sí un dels seus més grans exponents.

Temes com ara la versió del clàssic de Chuck Berry "Roll over Beethoven" (1972) o l'estupenda "Showdown" (1973) encara avui ens fan esbossar un somriure quan els escoltem.

Moltes més són les cançons que ens han alegrat o que ens poden alegrar encara infinitat d'estius: "Rockaria" o "Living Thing" del seu àlbum "A new world record" (1976), "Sweet talkin' woman" o "Wild west hero" de "Out of the blue" (1977), "Twilight" de "Time" (1981) o les que van esdevenir un gran èxit a l'estiu de 1979, incloses al disc que avui presentem: "Shine a little love" i "Last train to London".

No hem de cercar en l'Electric Light Orchestra la qualitat que podem trobar en altres formacions sorgides també a principis dels 70, però les seues cançons sempre seran una alternativa vàlida per afrontar, cada any, la temuda cançó de l'estiu.

J.COS

A Calella

El Festival Internacional de Folklore i Arts Tradicionals de la Mediterrània, és un esdeveniment que se celebra cada dos anys a un País de la Mediterrània. Està patrocinat pel C.I.O.F.F. -Comité Internacional Organitzador de Festivals de Folklore- que abarca l'Europa del nord i la del sud, dues seccions.

L'any 2004 aquest festival està associat al Forum de Barcelona traslladant tota l'organització a Calella, on tenia també el suport institucional d'una dotzena d'organitzacions, i desenvolupant més de 100 actes en 9 escenaris diferents, tenint del 2 al 6 de setembre una continua mostra durant tot el dia de música, danses, teatre, exposicions etc..

En tot aquest entramat l'únic grup representant de la Comunitat Valenciana va ser La Banda de

Directora/ CRISTINA GARCIA
 Cap de Redacció/ JORDI MAURA
 Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
 LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
 JOSEP M. SAN ABDON I RODOLFO
 SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

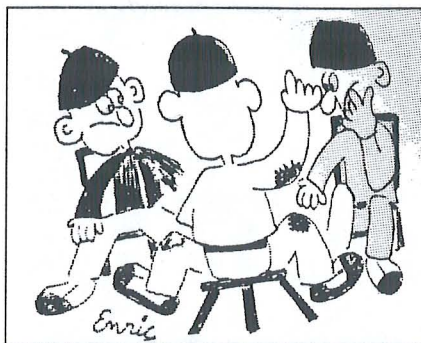
Col·laboradors/
 BAUSA, VICENT B
 NATALIA SANZ
 LLUCH, RAMO
 JOSEP V. TAUS
 COSTA
 Fotografies/ NATA

La Colla dels Tafaners

TEXT: els tafaners

1. Se sent últimament a la ràdio la promoció d'una televisió privada que si fa o no fa és així: Esmorzes i parles de futbol, vas a la feina i discuteixes sobre futbol, dines i no escoltes a la dona, parles de futbol amb els fills, per la nit no fas el sopar, escoltes futbol a la ràdio i et poses de mal humor... Després engegues la televisió i fan teatre. Alguna cosa no funciona. Exactament: alguna cosa no funciona fora del Benicarló Futbol Sala. En tres mesos Ajuntament i Diputació han aconseguit dur endavant una obra que, per qualsevol altra causa, s'hagués retardat anys i panys. D'allò més bé, ara que facen equip i directius una rogativa al Santo Cristo, a veure si un o altre decideix refer el paviment tan deteriorat del camí de la Mar. O han de fer un equip i pujar a primera els venerables veïns d'aquesta artèria urbana?

2. **Què us va paréixer** el doblet d'estrelles que ens van dur les festes, Bustamante i Arévalo. Afortunadament els temps canvien i per seguir l'actualitat més vital del món artístic ja no cal viatjar fora de la ciutat. Ara, al concert del primer, que ens va deixar el xàfec i va fugir amb la pasta, allò pareixia la pinya d'un castell de tres de nou amb folre. Com l'aigua anava caient als costats, el respectable es concentra al centre de la pista cada cop

més estret. Per a alegria de molts, pel que hem sentit contar.

3. **Recordeu quan** pels carrers de Benicarló se celebraven competicions de motos? Ja fa temps, ja... Algun any va vindre un molt jove Angel Nieto i tot. Doncs bé, un tafaners dels més vells recorda que durant molt de temps van quedar a les voreres els forats on enclavaven les vares de ferro que subjectaven les bales de palla per defensar el públic dels bòlids. Passarà el mateix amb els clots que han deixat les modernes tanques metàl·liques instal·lades enguany per als bous? Ho sabran els tafaners vells d'ací 50 anys.

4. **I una de bona.** Resulta que el Diari Oficial de la Diputació de Castelló ha publicat la cita a termini (vulgus emplaçament, més vulgus búsqueda i captura!) d'un regidor de l'Ajuntament de Benicarló per morositat. I a qui deu diners? A l'Ajuntament que li paga!

El regidor

text TOLITO

La premsa del moviment ha proclamat l'èxit absolut de la setmana de festes majors. Magnífics bous, entranyables havaneres, massius sopars de germanor i espectaculars correfocs. Reina, dames i dulcinea, flors escollides entre les flors. Majoritària participació ciutadana, convivència exemplar i esperit cívic dels benicarlandos. Honor als abnegats herois, merda als rèptils que només saben criticar.

Tot i la glòria propagada el regidor de festes no està d'humor. Les trompetes i timbals dels seus ja no l'aixequen l'ànim. Enguany està molt disgustat. Un altre cop la gent no ha respost als concerts que havia preparat i això l'ha dolgut. Té una espineta clavada. Recorda la pista del Marqués de Benicarló a rebentar per la multitud i l'estómac el colpeja amb una forta punxada. No entén perquè abans sí i ara no. Se'l veu desconcertat a la roda de premsa i justifica futurs concerts mediocres en l'escàs interès demostrat per la població. Ell ha complit. L'any passat el poble demanà concerts de qualitat i ell, blanca ànima, els concedí al Bustamante. La xusma, desproveïda de qualsevol tipus de sentiments, no ha tingut prou i no ha assistit. Han preferit estalviar-se deu euros a fer feliç al regidor. És una injustícia.

Música "Ciutat de Benicarló". L'expedició de 45 membres va comptar amb el suport de varios directius i pares de músics va ser un complet èxit, especialment al tercer concert, donat a la plaça de

l'Ajuntament de Calella on més de 500 persones va gaudir de la Banda de Benicarló. La Banda va rebre nombroses felicitacions del públic i unes paraules d'agraïment de l'alcalde de Calella, ja que la

Banda va ser el grup més nombrós que va actuar en tot el festival on va hi haver representants de 21 països i comunitats autònomes. La propera actuació serà als Moros i Cristians a Peníscola.

JOSEP BARBERÀ, PERE
CORRÀS, XAVIER BURRIEL,
EL MUSSOL, CARLES
N PARÍS, OLGA LLUCH,
TOLITO, JUAN CARLOS
I EL SAMARUC
ALIA SANZ I JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

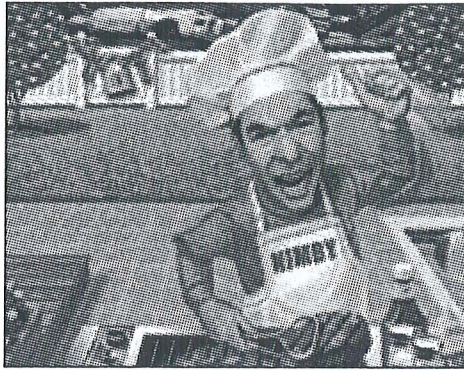
La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

De la síndrome Nimby a la justícia ambiental (1)

La instal·lació de diverses infraestructures com abocadors de residus, aerogeneradors, presó a Albocàsser, estació depuradora d'aigües residuals, antenes de telefonia mòbil o un camp de golf amb una macrourbanització, a les nostres comarques, ha tingut una contestació social importat, sobretot, per part dels residents més directament afectats. Aquestes accions serien el que molt autors nord-americans denominen NIMBY, l'acrònim de *not in my back yard* -no en el pati de darrere de casa; algun autor ho ha traduït com SPAN, si però ací no. Altres acrònims com LULU (*Locally unwanted land use*, ús del territori no desitjat localment) o BANANA (*Build absolutely nothing at all near anybody*, res construït prop de ningú), van en el mateix sentit però no són tant coneguts.

L'accepció "síndrome Nimby" fou proposada per Popper a 1983 i a Estats Units (EUA), per descriure la reacció de la població respecte a la ubicació prop de casa seva d'un dipòsit de residus perillosos. Molts estudis posteriors han mostrat la complexitat d'aquest fenomen social. Provoquen Nimbys projectes molt diversos: abocadors de residus, centrals nuclears, aeroports, autopistes, embassaments, però també presons, hipermercats Wal-Marts, parcs temàtics de Disney, casinos o esglésies. Els diversos Nimby no aparegueren tots a la vegada, es pot parlar de diverses fases. Durant els anys cinquanta foren els grans embassaments, a meitat dels seixanta la construcció d'autopistes interestatals, als setanta i vuitanta les centrals nuclears, i als noranta les presons i casinos. El fenomen Nimby es produeix, sobretot, a l'Amèrica rural. Es pensa que aquestes instal·lacions afavoriran el creixement econòmic per reduir el seu retard econòmic respecte les àrees metropolitanes. Tanmateix, hi ha molts dubtes respecte a que els efectes negatius de tipus social i ambiental siguin compensats pels beneficis econòmics. Un línia d'investigació ha sigut la valoració de compensacions de tipus econòmic necessàries per a que s'accepti la instal·lació. Els beneficis es distribueixen globalment en una zona més o menys grans però els costos socioambientals els sofreixen un grup concret de persones. Estudis publicats a finals dels noranta sobre els Nimby a EUA demostren que les compensacions econòmiques són menys importants que els efectes socioambientals i la desigual distribució d'aquestes instal·lacions al territori. Altra conclusió és que, encara que creen llocs de treballs directes, els beneficis de la regió receptora són escassos i poc decisius; sovint són autèntiques illes sense cap relació amb l'economia regional (centrals nuclears) o a dissuadeixen l'arribada d'altres empreses com els aerogenera-

dors front el turisme rural. El fenomen Nimby també es conegut i estudiat a l'estat, de fet figura dins dels programes d'estudis de moltes enginyeries, hi ha també màsters, curssets, investigacions...

Per síndrome s'entén el conjunt de símptomes que apareixen junts. El Nimby, sovint, s'ha volgut veure com una resposta insolidària de ciutadans front a instal·lacions de les que es beneficia gran part de la societat. També com un "efecte

col·lateral de la modernització", és a dir, una resposta un poc irracional contra quelcom que no es comprèn correctament.

Però cada cop més com un conflicte social complex i dinàmic. Fins els anys seixanta del segle passat, la construcció d'una planat de residus o una central energètica a una zona rural deprimida haguera siguda ben acollida i els efectes ambientals negatius com el tribut del progrés. A les societats desenvolupades els ciutadans valoren la salut, qualitat de vida i seguretat front els riscos d'accidents. La insolidaritat d'aquesta comportament, sovint, rau en que la mobilització dels ciutadans sols es produeix quan ens afecta directament. De vegades els plantejaments són més generals i impliquen una crítica, sovint inconscient, més global als actuals models de producció i consum. La necessitat de moltes d'aquestes instal·lacions ho és en un sistema econòmic basat en el benefici ràpid i desigualment repartit. Seria una expressió del lema ecologista "pensa en global i actua en local". El Nimby també es basa en un clar sentiment d'injustícia espacial, quan s'ubica en una zona poc poblada una instal·lació que beneficia als ciutadans d'una gran regió.

La resolució dels Nimby és diversa: be es fa la instal·lació sense fer cas a les protestes, be s'arriba a un acord negociat, be s'allarga la situació amb un podriement per manca de solució o be els mateixos opositors de acaben demanen la instal·lació per solucionar l'abandonament del lloc.

Durant l'evolució d'un Nimby moltes persones passen d'una resistència privada i local, on sovint els valors ambientals són un pretext, a una reivindicació més global. NOPE és un altre acrònim de l'expressió "*not on Planet Earth*", no en al planeta Terra. Nope és l'actitud que s'oposa al model de desenvolupament actual o a projectes que perjudiquen el medi ambient i defensa un món més sostenible. De refusar la instal·lació d'un abocador de residus prop de casa nostra, passem a oposar-nos a un sistema econòmic que malbarata recursos i produeix cada cop més residus. Hem d'evolucionar del Nimby al Nope.

Pere Bausà

El Camí Aragonés-Salvador-Primitiu

Etapa 0.- Manolo Fanecades

Benicarló - Sagunt - Saragossa - Canfranc - Somport

text TONYO FIBLA

Vicent no sap com dir-m'ho. Ja fa dies em va enviar un correu electrònic parlant-me d'ell:

- Un veí amb que em trobo cada dia a l'hora del cafè... És molt bon xicot... Vol venir amb nosaltres però ell va en cotxe... No és segur, però pot ser que ell ja estiga a Canfranc esperant-nos. Tot això m'ho anava dient Vicent dalt del *Canfranero* el trenet que va de Saragossa a Canfranc.

Enguany en sortim tres: Vicent, Rosa i jo. Al menys els primers dies, Rosa per raó de treball se n'ha de tornar cap a casa d'ací pocs dies. Aprofitarem de la seua presència mentre dure.

A Sagunt coneixem a una parella que també van a fer el Camí Aragonés: són Alícia i Amador. Molt bé, en sortirem una colla.

Quan aplega el regional que ens ha de dur a Saragossa pugem i ... en tenim per a una bona estona. En algunes parades baixem del tren i estirem les cames per l'andana, hi ha temps de tot.

En una d'aquestes parades, al moment de moure, Rosa treu el

cap a veure si el guardaagulles desplega la bandereta o no. En aquest precís moment es tanquen les portes sense adonar-se'n i jo veig que van a agarrar-la pel coll. Agarro la porta i estiro cap a mi però no tinc prou força per a impedir que li oprimisquen el coll. Començo a cridar per a demanar ajuda. De seguida Vicent, que està parlant amb una monja, ve corrent mentre la monja s'astora sense saber que fer. No sap si buscar més ajuda o estirar de l'alarma. Ens posem a estirar i entre els dos aconseguim deslliurar a Rosa. Han sigut uns moments molt forts. Només traiem de la porta a Rosa el tren entra en un túnel. Haguera pogut ser greu però afortunadament no ha sigut res, només un esglai.

El tren es retarda i apleguem a la capital del Ebre amb mitja hora de retard cosa que ens ha fet la guitza ja que no ens dóna temps de prendre res, ni comprar una botella d'aigua fresca per al viatge.

El viatge fins a Canfranc ha estat pesat: una bona colla de xiquets se n'anaven de colònies i no teníem seient. Només sortim de la immensa i magnífica estació

de Canfranc veiem que només hi ha una persona esperant als passatgers. Nosaltres no el coneixem però és ell: Manolo Fanecades, està esperant-nos. Un home ja madur, gros i de mitjana estatura. Ens saluda com si ens coneguérem de tota la vida. Nosaltres hem de pujar a Somport i com no hi transport aprofitarem que ell porta vehicle. Com no cabem tots al cotxe li toca fer dos viatges. Primer ens porta a nosaltres tres i després recula a buscar a la parella que s'ha se'ns ha afegit.

Manolo Fanecades, és tot bonat, sempre està a punt per a tot, només mira en que et pot ajudar, però això sí, no para ni un minut. En sap de tot i parla de tot.

Ell no pot dormir a un alberg perquè l'esquena ... Però es queda a sopar amb nosaltres encara que ell prefereix altres tipus de menú per raons de salut i de gust. Una cosa és ben certa, que com en tot lo dia no ha parlat amb ningú, al sopar només se sent una veu, la de Manolo Fanecades.

Estimeu-vos els uns als altres

Els dies gloriosos

24 - VIII - 2004

Allà pels anys vuitanta el poeta valencià Salvador Jàfer escrivia que l'autèntica força de la poesia estava en els grups de rock, i realment aquells temps, malgrat el que cantava un grup de l'època, eren bons temps per a la lírica, i a l'avantguarda d'aquells moviment

musical es trobaven sens dubte els grups gallecs, Os Resentidos, Golpes Bajos, sobretot Golpes Bajos, i Siniestro Total, els quals van tindre com a nexa comú comptar com a autor de les lletres amb el magnífic poeta Anton Raixa.

Siniestro Total són els únics supervivents de l'edat d'or del rock gallec, avui han actuat a Benicarló per tercera vegada, però la seua actuació ha estat totalment decebedora, al llarg de l'hora i mitja de concert han estat repetint un mateix so, un so terrible que impedia escoltar les lletres, aquella cosa per la qual han destacat. Des de l'any 1982 en què vaig vore actuar Seguridad Social en una discoteca de mala mort de Cullera, que no havia vist un concert tant lamentable.

3 - IX - 2004

De l'horrible tragèdia de l'escola russa segrestada per un escamot txetxé, em quedo amb una imatge, un soldat de les forces especials russes, enormement gran, amb els braços tatuats i trobo que no per qüestions de moda, amb cara de pocs amics, d'aquells que primer disparen i després pre-

gunten, un autèntic Rambo, diríem per a simplificar, doncs, aquest home d'aspecte tant ferotge guardava en alguna part del seu cos un bocí d'espai per a la tendresa, per a manifestar-la a un petit nadó, d'encara no un any, que portava en braços rescatat dels seus segrestadors. I tot seguit passa per la meua ment un somni utòpic, segurament il·lús, ¿per què Putin i el cap dels rebels txetxens no són capaços de traure dels seus cors un bocí de tendresa? ¿per què no són capaços de trobar-se, abraçar-se, donar-se un petó i veure d'acabar d'una vegada amb el sofriment que fa tants anys suporten els seus països? Mentre penso això sona l'últim disc de Juliette Gréco: "Aimez -vous les unes les autres ou bien disparaissez" ("Estimeu-vos els uns als altres, o desaparegueu").

Josep Manuel San Abdón

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Negoci turístic versus immobiliari

Irreflexions

text RAÛL BURRIEL

Ara que ja ha passat el més important de la temporada de vacances és, potser, el millor moment per fer valoracions respecte a aquesta. El negoci turístic en el País Valencià és d'una importància cabdal, un dels primers sectors de la nostra economia. És per això que ens l'hem de prendre seriosament i ens ha de preocupar qualsevol símptoma de problemes. Aquest estiu ha estat freqüent tot tipus de comentaris negatius - o pitjor, contradictoris - sobre la marxa del negoci turístic valencià. Els hotelers s'han queixat de pocs visitants. El govern espanyol ha criticat o ha posat en dubte el model anomenat de "sol i platja"; en el qual ens situem el País Valencià coma destinació turística. El nostre govern, de manera contrària però congruents amb el seu model de gestió de govern opositor de l'oposició, ha criticat les crítiques dels socialistes.

Sobre el model de "sol i platja" cal dir que sempre serà la principal oferta turística de les nostres terres i l'eix principal d'atracció per a qualsevol que vinga a visitar-nos. És el nostre recurs turístic per excel·lència. Però aquest recurs turístic també és un recurs mediambiental. Les platges no

són objectes aïllats en un territori o paisatge, hi formen part. En canvi, els valencians portem molts anys degradant i castigant la costa, omplint-la de formigó pensant que l'espai per construir no s'acabarà mai. Per una altra banda, el sol i la platja no són recursos que posseïm amb exclusivitat. Altres països també tenen sol i platja i a més és més barat viatjar, comprar un habitatge o allotjar-se en un hotel, menjar, divertir-se... M'estic referint a les destinacions mediterrànies que ja s'han convertit en les principals competidores de la costa: Tunísia, Egipte o Turquia. Ens podem trobar, d'ací a vint anys, una platja totalment artificial, rodejada de formigó, atapeïda de edificis i sobrecarregada de visitants, a més a més a uns preus molt alts. Qui desitjaria viatjar a un lloc així? Però el més important, qui voldria viure en un lloc així? Jo no, gràcies.

I encara un problema més, directament relacionat amb la situació anterior. Qui realment fa "l'agost" gràcies al negoci turístic en la costa valenciana és l'iniciativa immobiliària. Els inversors - qui té diners per gastar en projectes empresarials - inverteix en construcció més que en iniciatives purament d'oci, restauració o allotjament. El negoci consisteix

en comprar terreny barats - generalment gràcies a una requalificació per part d'algun ajuntament -, construir una urbanització i vendre ben car. L'èxit està assegurat. Molts cops, el projecte d'un camp de golf, d'un port esportiu o d'un parc temàtic, l'únic interès que té és aconseguir una requalificació de terrenys per poder construir hotels i apartaments al seu voltant. Si, finalment, el camp de golf o el parc temàtic són un fracàs econòmic, tampoc passa res: aplanem amb l'excavadora i més terreny per construir. No era això el que es pretenia des del primer moment? Realment, en el País Valencià és confon el negoci turístic amb el negoci immobiliari. Aquesta situació els benicarlandos la coneixem bé.

Hem de continuar fent negoci amb el turisme. Però també tenim altres activitats econòmiques que cal conservar i potenciar per mantenir una economia diversa i rica. També cal invertir diners en millorar les infraestructures i serveis els nostres pobles i ciutats, en fer-los més habitables per a nosaltres mateixos. Si, a més, tenim la sort que algú vinga a visitar-nos, benvingut siga.

Pescadors

La Federació de Cofradies de pescadors de la província de Castelló van mantenir dissabte una reunió de treball per a valorar els primers resultats després de la reducció de la jornada laboral que han imposat per a intentar combatre la caiguda del preu del peix. Salvador Orero, president de la Federació, va explicar que "tres dies són molt poc temps per a fer una valoració", encara que ha indicat que "de moment estem obtenint bons resultats". En aquest sentit, detalla que s'ha obtingut el mateix benefici econòmic que

en el mateix període de l'any passat "treballant dues hores menys", el que els ha dut a concloure que sembla que la mesura adoptada és la correcta. "Si el gasoli està més car aquest any però nosaltres hem obtingut els mateixos beneficis, és que la cosa va bé" diu. Orero, no obstant això, prefereix mantenir la prudència i ha indicat que "ens tornarem a reunir el dissabte que ve" amb la intenció d'analitzar les dades obtingudes al llarg de tota la setmana. De moment, per tant, els pescadors de la província de Castelló seguiran almenys durant aquesta setmana, pescant dues hores menys cada dia per a intentar mantenir els preus del peix en uns nivells que suposen un benefici per a ells.

Comencem amb el Betxí

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Suposo que tothom espera que aquesta siga una secció dedicada, bàsicament, a les novetats i/o notícies relatives, referents o relacionades amb el CD Benicarló. De moment, la setmana passada ja els vaig fer més de cinc cèntims dels partits de festes patronals, amb un balanç prou positiu. Aquest proper diumenge la cosa va de veres. Comença la lliga al Municipal de la Carxofa davant el Betxí. Encara que la setmana passada vaig posar que el partit es jugaria a les quatre i mitja, aquests darrers dies he sentit que potser comence un quart d'hora abans, a les quatre i quart de la tarde. Pel que fa a altres partits, m'he assabentat que diumenge passat a les dotze del migdia es va jugar contra l'equip de veterans de la Penya Barça del nostre poble, però ara és l'hora que no he pogut assabentar-me del resultat. També tinc entès que aquesta setmana s'havia de jugar un triangular a Tortosa juntament amb el Vinaròs, però encara no sé si s'ha arribat a jugar. Pel que fa a la resta, poca cosa. Com que vosté, estimat lector, ja coneix la meua endèmica mandra, així com els escagarrants emoluments que puc arribar a percebre, no li ha de semblar malament la minsa informació rebuda. Tot i això, no puc deixar de comentar una cosa que he sentit dir i que em sembla molt més important que els partits de pretemporada. És veu que a Anta, jugador del Benicarló, li han dit

que el volen cedir a la Penya València perquè, amb els fitxatges que s'han fet, no té lloc a l'equip o, en el millor dels casos, ho té molt magre. També he sentit dir que al jove Jorge Fernández li han negat les baixes que ha sol·licitat perquè, a l'igual que Anta, s'ensuma que es passarà tota la temporada em blanc. Per a mi, aquest jugador és un dels millors elements de la plantilla, i ho demostra cada vegada que Xoco li dona una oportunitat. És ràpid, hàbil amb la pilota als peus i fa unes passades magnífiques. Això sí, si no li donen partits, el xicot perdrà la il·lusió i les ganes i se n'anirà cap a casa capmoix i fart del futbol. Seria una llàstima. No sé si pensar que al darrere de tot plegat hi ha una espècie de mà negra i torpe que es nega a reconèixer el mèrit d'alguns jugadors del plantier. Però com tothom que llegeix aquesta secció ja sap, els meus coneixements de futbol són, necessàriament escassos i extremadament limitats, i allò que a mi em sembla un bon jugador potser siga un negat per a món del futbol. Amb tota seguretat estic equivocant i algú que sap més que jo es deu estar pixant de riure de la poca solta que tenen les coses que escric. Que li vinga de gust.

Una vegada he acabat amb el tema del futbol, no em puc estar de contar-los el neguit i la il·lusió que tinc d'això de la *Vuelta Ciclista a España* eixa. Des del dia vuit que ja no es pot aparcar a la majoria de carrers del poble. La serpiente multicolor -que deia no se qui- em sebla que deu arribar a peu, perquè el dia abans arriben a

Morella, i després han de baixar a Benicarló. No ho entenc, però tant se val. Es veu que segons qui paga, fan la carrera i les etapes. Llàstima d'aeroport. Tots sortirem per la tele. Jo no penso anar a treballar. Primer de tot és la promoció del nostre poble. Que es vegem els carrers a vessar de gent, tots aplaudint els ciclistes i arreplegant samarretes, gorretes, bolis o qualsevol objecte publicitari susceptible de ser repartit pels patrocinadors de la prova. No sé quant ens deu haver costat. Fins i tot no sé si l'Ajuntament rep algun tipus d'indemnització per les possibles molèsties suportades. No, no pot ser. Segur que ens costa diners. Diners ben invertits. Estem llançats: etapa de la Vuelta, tots els diumenges sortim al resum que fa la 2 de la lliga de futbol sala, algun partit el faran en directe... qui volia promoció? Doncs encara no és tot. D'ací a unes quantes setmanes, Benicarló esdevindrà capital mundial de les falles. De la carxofa ja ho som. Què més volem?

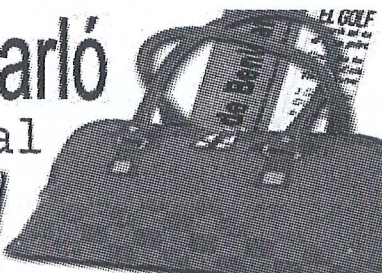
LA NOTA. Vull manifestar el meu neguit i disgust per la mala jugada que m'ha fet l'excol·laborador d'aquesta revista i actual membre de la secció d'esports del diari Levante alhora que president i fundador del Ràcing Benicarló, Ismael Mateu. Després de fer-me soci de l'entitat que presideix i prometre'm informació puntual de la marxa del seu equip, ara és l'hora que no m'ha dit res, ni m'ha enviat una miserable fulla esgarrada de bloc amb els resultats de la pretemporada.

LA SENTÈNCIA. "Eixa parella es pensen que han inventat el futbol". El meu veí de llotja al llarg d'una amena conversa sobre diferents temes locals i d'actualitat.

La Veu de Benicarló

amb l'esport local

subscriu-te !!

El BFS debuta amb victòria

text REDACCIÓ

Després de la important victòria aconseguida pels homes de Taxio Gutiérrez, els jugadors han estat aquesta setmana preparant el partit que s'havia de jugar dimecres davant el Miró Martorell FS i del que a l'hora de tancar La Veu no podiem saber el resultat. Els jugadors van debutar d'una manera històrica a la Divisió d'Honor amb una victòria important davant un altre recentment ascendit Mobles Caloto FS. de Lugo. Per aquest partit s'esperava que estigueren solucionats els temes burocràtics que van impedir jugar a Lorenzo i puga debutar amb l'equip. Ara els caduferos ocupen l'el quart lloc en la classificació.

Per al dimecres el tècnic tenia la baixa segura de Sánchez Cava, que continua amb el seu procés de recuperació, i caldrà veure com evoluciona García Sanjuán del

tirament que va patir durant el partit d'ahir en la zona dels abductors de la seua cama dreta. La resta de jugadors es troben en perfectes condicions.

En acabar el partit i a la sala de premsa el tècnic local, Taxio Gutiérrez, es mostrava molt satisfet per la important victòria aconseguida davant el Mobles Caloto FS. "El que ens importava era el resultat i em quedo també amb el bon joc que hem desenvolupat al llarg dels 40 minuts, nosaltres hem estat a un nivell de joc molt per sobre d'ells i això s'ha reflectit en el resultat", va dir. Més tard el tècnic burgalès opinava sobre el seu debut a la Millor Lliga del Món dient que "em quedo amb les moltes imatges del partit, del bon joc desenvolupat, el nivell d'equip que hem donat, i això a mi no m'ho lleva ningú del cap. Les sensacions s'analitzen quan un està molt tranquil, amb el cap fred".

SAMARRETA OFICIAL

Des de dilluns els afeccionats del BENICARLO fs. poden adqui-

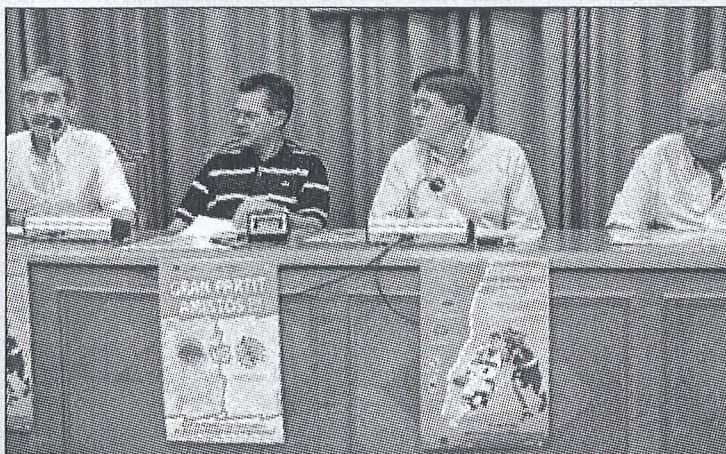

rir ja la samarreta oficial d'aquesta temporada històrica a la Divisió d'Honor en les oficines del Club. La marca de peces esportives BEMISER, sponsor tècnic oficial del BENICARLO fs., ha enviat ja les primeres 200 samarretes.

VI Torneig Nacional Junior

Benicarló acollirà durant els pròxims dies 11 i 12 de setembre la celebració del VI Torneig Nacional Junior Ciutat de Benicarló en el remodelat Pavelló Poliesportiu Municipal. Els equips participants en aquesta ocasió seran el FC Barcelona, Reial Madrid, Pamesa València i DKV Joventut de Badalona, que competiran per alçar-se amb el primer lloc del torneig.

El Club Bàsquet Benicarló és un any més l'encarregat d'organitzar l'esdeveniment, que pretén promocionar aquest esport en la ciutat. La primera semifinal que es disputarà el dissabte enfrontarà al Pamesa València i el DKV Joventut i tindrà com atractiu poder

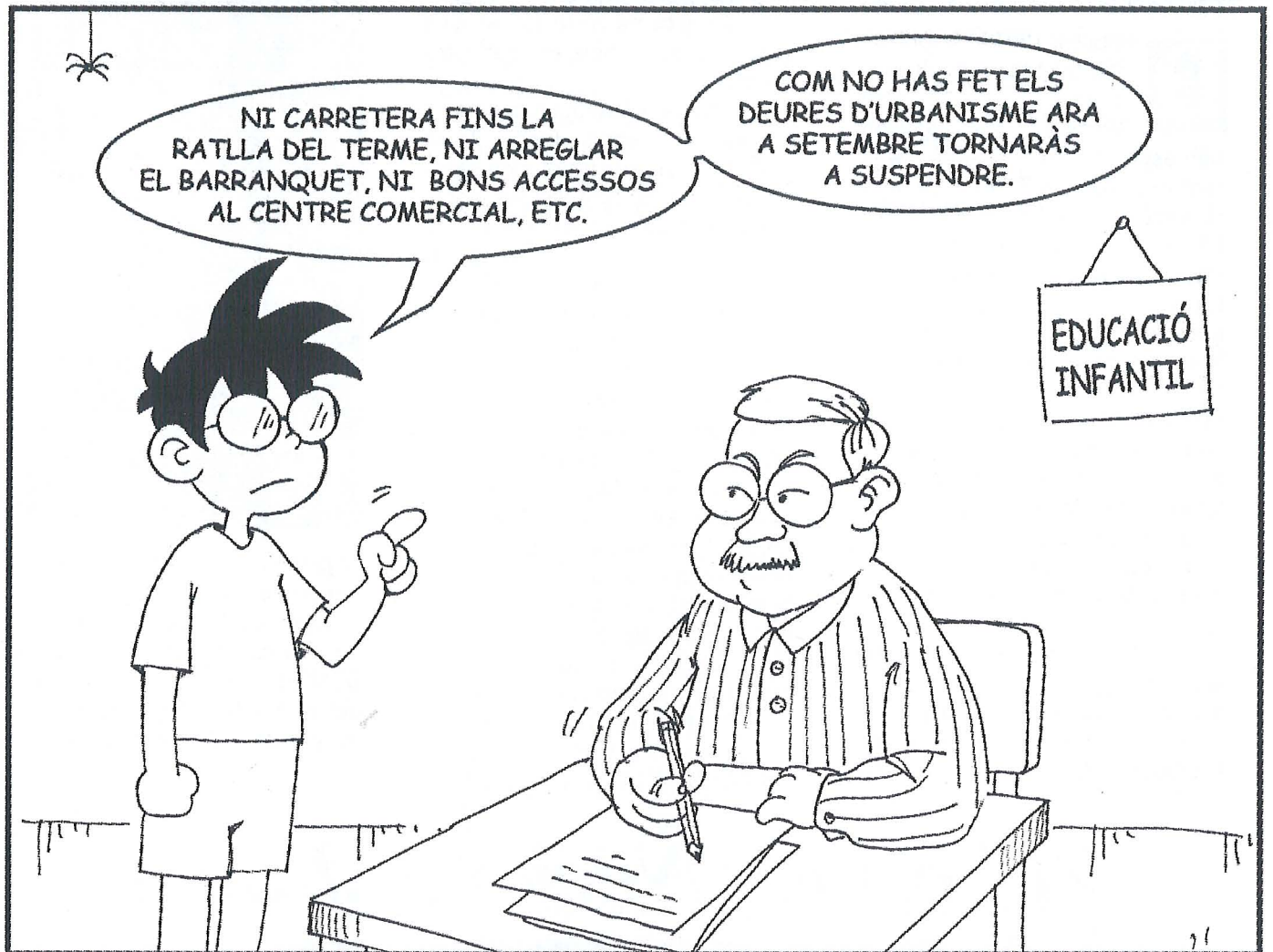
veure al benicarlando Jonathan Llorach defensar els colors del Badalona. La segona semifinal enfrontarà al FC Barcelona i el Reial Madrid. El diumenge al matí es disputaran el tercer i quart lloc i a les dotze del migdia, la gran final. L'abonament per a assistir als quatre partits costarà cinc euros i els xiquets tindran l'accés gratuït. Es

pretén d'aquesta manera que els més menuts s'aficionen al bàsquet i entren a formar part del club de Benicarló, que conta en aquests moments amb una important escola que ha aconseguit col·locar al primer equip senyor en categoria autonòmica aquesta temporada.

Per Xavi Burriel

A repetir curs

La *Vuelta* comença una etapa a Benicarló

Cent vuitanta-tres corredors van prendre la sortida de la Volta Ciclista a Espanya dijous migdia a Benicarló. L'avinguda Catalunya es va convertir en lloc de cita obligada per al nombrosos seguidors que aquest esport té a la comarca. Ningú va voler perdre's l'oportunitat de veure de prop de Manuel Beltrán, del USP i primer classificat en la General, a Landis o al recentment guardonat amb la Medalla de Bronze en els Jocs Olímpics d'Atenes, Oscar Freire.

Cal destacar que més de dos mil persones, entre metges, mecànics, corredors, muntadors i tot tipus d'oficis es desplacen amb la Volta. És com una petita ciutat en miniatura, que durant els dies que dura la Volta recorren Espanya sencera. Molts d'ells fa anys que participen amb l'organització de la serp multicolor i asseguren que no es volen baixar del carro. Un dels metges de carrera, explicava que duu trenta anys en la Volta i que per a ell, "són unes vacances". D'altra banda, els nens que van tenir la sort de

poder entrar en la zona d'acreditats, no van deixar de perseguir als seus ídols perquè els signessin autògrafs.

La sortida neutralitzada es donava en l'avinguda Catalunya, on Jaime Mundo, sense la Reina de les Festes però escortat per Marcelino Domingo i Marcos Marzal, tallava la cinta. Un petit recorregut per la ciutat duia als corredors a la sortida oficial, situada en el carrer Sant Francesc.

